

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

Quæst. 2. An nihil impossibile sit fidei?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82999](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82999)

contrarium reuelatum, temeraria tamen fuit, & valde culpabilis, si fuit exorta ex tempore, quod fidem suam non excitarent.

§. 14. Atque hinc redditur facilis ratio, cur si fides miraculorum sit fides Catholica, non omnes fideles eijciant demones? Ita Aragonius 2. q. 1. & Abulens. Non enim omnes fidem habent adeo excitatam, aut illos actus producant, quibus miracula sunt, oportet enim fidem esse, ut granum sinapis. Hinc fit, ut etiam qui fidem illam habent, aliquando ex ea miracula faciant, aliquando nequaquam ut iam apparet in Apostolis. Nam et si hoc demonium Apostoli eijcere non potuerunt, non tamen ideo fidem miraculorum semel datam amiserunt, alia enim eijcere poterant, verum hoc genus non eijciebatur, nisi per orationem & ieiunium. Augustinus liem decidit Serm. de verbis Domini. Serm. 36. Et Chrys. Ex imperfectione Apostolis accidit, ut maiore infirmitate languerent. Et Hilar. can. 17. interpretatur. Marci. 11. 23. obiectum fidei describi videtur. Verum iam antecessit, *Habere fidem Dei, vel ut alij, credite Deo.* Hoc est quod promissit. Nam si non promissit, non erit causa credendi, aut sane loquitur de illis, quæ fide petuntur vera, hoc est, quæ ita petuntur, ut iudicet quispiam, se accepturum, si conditiones adsint omnes, quibus positus Deus datus sit. Iubet credere, futurum ut accipiant quidquid petierint, multi tamen non accipiunt; quia subest causa non dandi, vel quia melius aliquid dare constituit, vel quia quod petitur, melius negatur.

QVÆSTIO II.

An nihil impossibile sit fidei?

§. 1. **N**ihil erit impossibile vobis, *ed ðu ðuvarðuðu* *quid*, Syrus habet *אין כח לא יאמר לא* *medem la nechanchun*: aliquid non erit potentius vobis. Seu, non praualebit vobis. Fide omnia quisque potest; non enim sua, sed Dei manu operatur. Magna igitur est potentia fidelium, cum omnia à Deo impetrate atque efficere possint, idque quod mirabilis est, etiam si Dei amicum non sint.

Fidei potentia.

§. 2. Accipienda illa Christi verba sunt, uti alia quæ generalem doctrinam continent, positis nempe conditionibus, quas recta ratio dicat. Non enim fides peraget negotia, si quis ociosus spectator; suarum rerum negligens manum non admoueat. Nec ad curiositatem sed necessitatem & sobrietatem miraculorum virtutem Deus elargitur.

Non est hyperbole.

§. 3. Impium est, quod Calvinus in hunc locum commentatur. Certum quidem est, inquit, hyperbolicam esse loquendi formam, cum fide transferri pronuntiat arbores & montes. Summa tamen huc redit, Deum nunquam nobis de fore, modo ianuam aperiamus gratia eius. Impia est illa interpretatio. Christus cum dixisset, credenti nihil esse impossibile, duo quæ maxima videntur opera fidei producit. Montium & Arborum (apud Lucam cap. 17. 6.) translationem. Si hyperbole est, ementiens ergo superiectio, non ergo inter miracula continentur. Non nego in Scripturis esse interdum hyperbolas, quæ tamen verum sensum habent, huic loco conuenire nego. Quia Christus magna asseueratione hoc futurum pronuntiat, si falsum est, eos decipit, non enim effici per fidem hoc potest. Deinde Paulus frustra dicit, *Si habeam omnem fidem ita ut montes transferam, si id fieri non potest.* Habuit Calvinus vnde ista

disceat, quosdam religionis Christiane irritos apud Hier. in Commen. qui negabant Apostolos fidem habuisse, quod montes nullos transfuissent. Potuisse fieri, si occasio aut causa fuisset. Deinde etiam esse, ut est in historia Gregorij Neocæsariensis. Addo etiam Pauli Veneri. lib. 1. c. 18. in Armenie monte translato. Nec dubium montes cessuros fuisse, si Apostoli mandassent.

VERSVS 21.

Conuersantibus autem eis in Galilea, dixit illis Iesus: Filius hominis tradendus est in manus hominum.

QVÆSTIO I.

Cur orationem & ieiunium demoni eijciendi necessarium dicat?

§. 1. Incredulitatem causam esse dixerat, cur non possent eijcere demonium, addidit: habentibus fidem ut granum sinapis, nihil esse impossibile. Quorsum igitur nunc orationem & ieiunium requirit, quasi fides sola sine his propositum tenere non posset? de ieiunio exorcistæ loquitur, quamuis & Engemenis sit vtile? Aduersus demonum, inquit Augustinus Serm. 230. de tempore, nequitiam, quæ nobis Dominus arma ostendit, debemus utique retinere. Hoc autem in nullo eijcitur, nisi in oratione & ieiunio.

§. 2. Diuersa demonum sunt genera, hic de obstinatissimo & ferocissimo agitur, cui eijciendo plura sunt adhibenda remedia, oratio & ieiunium. Iam autem Christus semina ieiunij spargere cepit, ut monet S. Chrysostomus. Chrysostomo autem à diametro Zwinglius aduersatur. Per ieiunium enim *visu* intelligit abstinentiam ab omni seculo. Atque ita loquitur, ut fidei omnia tribuat, non autem ieiunio quicquam. *Sape*, inquit, *redendum fidelibus & innouanda fides*: Nam caro destrahit, & subinde abstrahit à Deo, oratione igitur & ieiunio redendum. *Mitt betten vnd Ernst*/ hoc est, oratione & sermo. Itaque ieiunare est Zwinglio, serio agere. Ita Deus dat in reprobum sensum, qui suo saltu scripturam premunt, & deprauare conantur, veteri Ecclesia contempta. Bullingerus cum de oratione, & ieiunio dicit Dominum subducere orationem fingit ad omnes tentationes & impuritates diaboli. Monet tamen Ecclesiam, vigilet, abstineat, precat. De vero itaque proprioque ieiunio Dominus loquitur, Et si enim ieiunium interdum mystice de omnium vitiorum fuga Patres interpretantur, non ille tamen huius loci sensus est. Ut ijdem docent.

§. 3. Riti cum legi apud Aetium Caluistam, ieiunium esse sobrietatem. Si enim ad certum hoc genus demoniorum eijciendum sobrietatem requirit, ad cetera ergo eijcienda non est necessaria, sed ubi quoque inter pocula exorcistarum officio fungi possunt. Quin etiam in Apostolos contumeliosus est, quasi sobrietatis parum fuerint. Si enim ieiunare est sobrietatis esse, ergo non ieiunare est sobrietatis non esse. Caluinus videtur verum ieiunium cum vera famis molestia intelligere: cum negat posse in hoc certamen descendere molles exorcistas, demonem nisi summa contentione non vinci.

§. 4. Ne aliquid ieiunio tribuant hæretici, tam